

bet, skal selvfølgelig også indgå i udvalgets arbejde. Økonomi og prioriteringer er også naturlige ting at inddrage.

Det Radikale Venstre ser altså frem til det her udvalgsarbejde, og vi afviser begge beslutningsforslag.

Tom Behnke (FP):

Nu skal man jo passe på, at man ikke baserer hele sin viden på, hvad der står i aviserne. Det er selvfølgelig væsentligt, at medierne rejser de her spørgsmål og tager en diskussion af tingene, men hvis man kun forholder sig til, hvad der står i aviserne, så tror jeg, at man kommer rigtig galt af sted.

Jeg vil indledningsvis uddele meget store roser til de reddere, vi har her i Danmark. Jeg synes, at i alle tilfælde, hvor der kommer en ambulance frem til et skadested, så bliver der ydet en meget, meget dygtig og meget, meget kompetent behandling allerede på stedet.

Der er flere, der har efterlyst, at ambulanceredderne skulle have en bedre uddannelse. Ja, det kan altid blive bedre, men vi skal huske på, at redderne allerede i dag gennemgår en ganske, ganske god uddannelse. Og når man kommer rundt på skadesteder og ser den indsats, der bliver ydet fra reddernes side, er der ingen tvivl om, at det er en meget, meget professionel og kompetent behandling, som i den grad for tjener at få ros.

Det andet initiativ, man har taget her på det seneste, er så at få indført lægeambulancer i nogle af landets største byer. Og der er ingen tvivl om, at det i en række tilfælde er hensigtsmæssigt, at der kommer en læge på stedet, som også kan være med til at lave en del af den præhospitale behandling, således at vi er sikre på, at skaden i hvert fald ikke udvikler sig, og således at vi er sikre på, at vi så vidt muligt kan nå at redde menneskeliv.

Når man så kigger på de to forslag, der er fremsat, kan man sige, at de jo formentlig er stillet som konsekvens af den debat, der er blusset op, men formentlig også ud fra at partierne i forvejen havde et ønske om at få ændret på strukturen.

Når vi ser på det ene forslag, som er fremsat af Enhedslisten, må jeg sige, at en afprivatisering af ambulancetjenesten kan vi under ingen omstændigheder anbefale. Det er sundt, og det er godt, at der i den her struktur er to parter, der forhandler om, hvordan tingene skal være,

nemlig på den ene side det private ambulance-selskab og på den anden side amterne.

Det, der jo gør sig gældende, er, at hvis man i amterne ikke er tilfredse med den ydelse, man får leveret, så kan man opsig overenskomsten og meddele, at man ikke ønsker at benytte det pågældende selskab længere. I det øjeblik, hvor ambulancetjenesten ligger i det offentlige regi, kan man ikke opsig en overenskomst, for så er det jo en del af én selv. Så alene derfor, men også ud fra at vi jo ved, at ganske mange private og mange private foreninger allerede i dag jo har sponsoreret bl.a. forskellige ambulancer, forskelligt udstyr i ambulancerne, og det skylder vi dem også tak for. Så der er ikke nogen grund til en afprivatisering. Vi mener tværtimod, at vi skal fastholde og bevare, at de private er med som en vigtig faktor i det her.

I forhold til at lave en ambulancelov er vi i Fremskridtspartiet ganske enige. Vi synes, at det ville være rimeligt, at der på linje med, at vi har bestemmelse om, hvilke udrykningstider der skal være for brandbiler, også er bestemte kriterier for udrykningstider for ambulancerne.

I spørgsmålet om centralisering af alarmcentralerne må jeg nok sige, at det kan vi i Fremskridtspartiet under ingen omstændigheder være med til. Vi synes, det er helt forkert. Og det er jo et forslag, som går igen både i Enhedslistens forslag og i CD's forslag, at man ønsker at centralisere alarmcentralerne. Det vil nok være det dummeste, man kan gøre, for det, der er det utrolig vigtige, når man sidder på en alarmcentral, hvilket jeg nu har haft mulighed for at prøve igennem fem måneder, det er, at mange ringer og siger: Vi står derude i det dér vejsving lige efter, hvor der ligger en rød bondegård. De ved Wi øvrigt ikke, hvor de står henne; de kan så nogenlunde præcisere det. Men i og med, at der sidder kompetente politifolk, som har mindst 10 års erfaring, på alarmcentralerne, så kender de deres område, de kender deres distrikter, og de ved, hvor det er, folk står henne, hvis de bare kan sige noget om, hvordan omgivelserne ser ud.

Det forsvinder; i det øjeblik vi laver det centraliseret med tre eller fem centrale alarmcentraler i Danmark, mister man det dér lokalkendskab helt og aldeles, og det vil være fatalt i ganske mange situationer, specielt når vi taler om færdselsuheld.

Så har der været meget diskussion om, hvorvidt man skulle fjerne alarmcentralerne fra politiet og lade det være sundhedsfagligt personale,